

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

МИНИСТЕРСТВО НА ОКОЛНАТА СРЕДА И ВОДИТЕ

Министерство на околната среда и водите

Изх. № 05-08-1708

София 19.07 2022 г.

До
Директорите на РИОСВ

Относно: указания по реда на § 5 от ПЗР на Наредба за условията и реда за извършване на оценка на въздействието върху околната среда. § 3 ал. 2 т. 4 от ПЗР на Наредба за условията и реда за извършване на екологична оценка на планове и програми и § 6 от ПЗР на Наредба за условията и реда за извършване на оценка за съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони относно прилагане на чл. 38 ал.1 т.4 на ЗБР в процедурите по Глава Шеста на ЗООС и чл. 31 на ЗБР

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА.

Чрез разпоредбите на чл. 37 и 38 на Закона за биологичното разнообразие България прилага разпоредбите на чл. 12 на Директива 92/43/ЕИО изискващ страните членки да въведат строга система за опазване на животинските видове.

През последните години Съдът на ЕС излезе с множество решения по преюдициални въпроси посветени специално на строгата система за опазване на животинските видове, посочени в приложение IV, буква а) на Директива 91/43/ЕИО, в техните естествени области на разпространение, и по-специално на забраната за всяко повреждане или унищожаване на места за размножаване или почивка на животинските видове, отразена в чл. 38 ал.1 т.4 на Закона за биологичното разнообразие. (Решение на Съда на ЕС от 28 октомври 2021 година, дело C-357/20, Magistrat der Stadt Wien, Решение на Съда на ЕС от 4 март 2021 година, съединени дела C-473/19 и C-474/19 Föreningen skydda Skogen. Решение на Съда на ЕС от 2 юли 2020 година, дело C-477/19, Magistrat der Stadt Wien, Решение на Съда на ЕС от 17 април 2018 г., Комисия/Полша, C-441/17).

София, 1000, бул. „Кн. Мария Луиза” 22

Тел: +359(2) 940 6532, Факс: +359(2) 986 25 33

Съдът на Европейския съюз е правораздавателната институция на Съюза и на Европейската общност за атомна енергия (ЕОАЕ). Съдът на Европейския съюз има за задача да осигурява „спазването на правото при тълкуването и прилагането“ на Договорите. Като част от тази задача Съдът на Европейския съюз тълкува правото на Съюза по искане на националните съдилища.

Съдът работи в сътрудничество с всички юрисдикции на държавите членки, които са юрисдикциите, компетентни да прилагат правото на Съюза. За да се осигури ефективно и еднакво прилагане на законодателството на Съюза, както и за да се избегне всяко противоречиво тълкуване, националните съдилища могат, а понякога са длъжни, да се обърнат към Съда за уточнение на въпрос по тълкуването на правото на Съюза, например с цел да проверят дали националното им законодателство е в съответствие с това право.

Съдът отговаря не чрез обикновено становище, а чрез акт под формата на решение или мотивирано определение. Националната юрисдикция, до която те са адресирани, е длъжна да се съобрази с даденото тълкуване при решаването на висиящия пред нея спор. Решението на Съда е задължително и за другите национални юрисдикции, пред които е повдигнат идентичен въпрос.

Решението на Съда на Европейския съюз е необжалваемо и се ползва със сила на тълкувано нещо, която се изразява в забрана за националната юрисдикция, отправила преюдициалното запитване, да се отклонява от постановеното по делото преюдициално заключение или да го замества със свое собствено тълкуване, различно от това, дадено от Съда на ЕС. То е задължително не само за националната юрисдикция, отправила преюдициалното запитване, но и за всички останали държави членки.

Отчитайки горепосоченото като компетентни органи по смисъла на Закона за опазване на околната среда и Закона за биологичното разнообразие сте задължени в рамките на своите административни актове по реда на Глава Шеста на ЗООС и чл. 31 на ЗБР да отчитате следните тълкувания на Съда на ЕС по отношение забраната за увреждане или унищожаване на места за размножаване и почивка на защитените животински видове от приложение 3 на ЗБР, посочена в чл. 38 ал. 1 т. 4 на закона:

- Забраната за увреждане или унищожаване се отнася както за местата за размножаване, така и за местата за почивка:

- „Място за размножаване“ включва всички зони, които са необходими, за да може съответният животински вид успешно да се размножава, като местата, необходими за ухажването, чифтосването, изграждането на гнездата или избора на места за снасяне или раждане, мястото за мътене и излюпване на яйцата и мястото за гнездене или раждане, когато се обитава от потомството, зависещо от това място, включително тези около мястото за размножаване ако те се окажат необходими, за да позволят на защитените животински видове да се размножават успешно (Дело С-357/20, т. 26, 27, 34)

- „Място за почивка“ са територии, които са от основно значение за оцеляването на определено животно през неактивната фаза (Дело С-477/19, т. 30);

- Забраната трябва да гарантира, че важни части от местообитанията на защитените животински видове ще бъдат запазени по такъв начин, че екземпляри от защитените видове ще могат да се възползват от условията, конкретно необходими за да си почиват там (Дело С-477/19, т. 29);

- Забраната касае не само умишлено извършени действия, но и такива, които са извършени по непредпазливост (Дело С-6/04, т. 77—79, Дело С-477/19, т. 27) за разлика от забраните по чл. 38 ал. 1 т. 1-3:

- Забраната за увреждане или унищожаване на местата за размножаване и почивка се отнася за всяко място независимо от броя на екземплярите на защитените животински видове, които го ползват (Дело С-441/17, т. 237, Съединени дела С-473/19 и С-474/19, т. 83);

- Забраната за увреждане или унищожаване на местата за размножаване и почивка се отнася за всеки защитен животински вид, независимо от неговото природозащитно състояние и независимо от опасността от негативно въздействие върху състоянието на запазване на този вид (Съединени дела С-473/19 и С-474/19, т. 84 и т. 86);

- Защитата на местата за размножаване на защитен животински вид трябва да позволи да се гарантира, че местата допринасят за поддържането или възстановяването на благоприятно състояние на запазването на този животински вид, в смисъл че тази защита гарантира непрекъснатостта на екологичната им функционалност (Дело С-357/20, т.30);

- Местата за размножаване на защитен животински вид трябва да бъдат защитени, докато това е необходимо, за да се позволи успешното размножаване на този животински вид, така че тази защита обхваща и места за размножаване, които вече не се използват, ако съществува достатъчно голяма вероятност посоченият животински вид да се завърне в тях (Дело С-357/20, т.39);

- Местата за почивка включва и местата за почивка, които вече не се използват от някой от защитените животински видове, ако съществува достатъчно голяма вероятност посоченият вид да се завърне на тези места за почивка (Дело С-477/19, т. 36);

- Понятията „повреждане“ и „унищожаване“, трябва да се тълкуват в смисъл, че обозначават съответно постепенното намаляване на екологичната функционалност на място за размножаване или почивка на защитен животински вид и пълното погиване на тази функционалност, независимо дали посегателствата са умишлени или не. (Дело С-357/20);

- Повреждането на място за размножаване или почивка може да се определи като физическо рушене, засягащо местообитание, място за размножаване или почивка, което, за разлика от унищожаването, може да настъпва бавно и постепенно да намалява екологичната функционалност на съответното място, така че това рушене може да не доведе незабавно до погиване на функционалността, но ще я засегне в качествено или количествено отношение и след време може да доведе до пълното ѝ погиване. (Дело С-357/20, т.48);

- Защитата на местата за размножаване и почивка на защитен животински вид означава, че те няма да бъдат повредени или унищожени от човешките дейности, така че да продължат да предоставят необходимите условия, за да може този животински вид да си почива или да се размножава успешно в тях. При оценките на компетентния орган трябва да се вземат предвид екологичните изисквания, характерни за всеки засегнат животински вид, към който принадлежи съответният представител, както и положението на представителите на този животински вид, които обитават съответното място за размножаване или почивка. Оценката на инвестиционното предложение или на дейностите трябва да включва дали те имат естество да намалят постепенно или напълно екологичната функционалност на тези местообитания (Дело С-357/20, т.52, 53).

Изключения от горните забрани се допускат само когато няма друго алтернативно решение и при условие, че популациите на засегнатия вид не са увредени в областта на естественото им разпространение и са в благоприятно състояние чрез писмено разрешение по реда на чл. 48-51 от ЗБР.

БОРИСЛАВ САНДОВ
МИНИСТЪР НА ОКОЛНАТА СРЕДА И ВОДИТЕ

